

taget hensyn dertil, inden der er indgået en aftale om en ny førtidspensionsreform? Det kunne da være interessant at vide her i dag.

Så fik jeg ikke noget svar på, hvad det er i vores forslag til vedtagelse, som Venstre synes er en forkert prioritering. Der har været spurgt helt konkret: Er det forkert at prioritere, at alle ældre skal have adgang til tandpleje, briller og medicin? Er det forkert? Er svaret ja, så ved vi det. Nu ved vi ikke, hvad det er. Nu kan jeg påstå, det er det, Venstre ikke vil være med til, men jeg vil da gerne høre det fra Venstres egen mund. Eller er man imod, at en bistandsmodtager skal have lov til at tjene lidt ved siden af, uden at kommunen straks hugger det hele? Jeg vil godt have lidt mere præcist, hvad det er, der støder Venstre i det forslag til vedtagelse, vi har fremsat.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg ønsker ikke at gå ind i en detaljeret diskussion om de enkelte forslag, for når vi siger, at det, Enhedslisten i dag lægger frem, skal ind i en samlet overvejelse og prioritering, fordi det rummer utrolig store udgifter, så er det jo netop, fordi vi ikke på forhånd vil sige, om det er det eller det, vi vil støtte, når det til sin tid måtte komme op.

Det er rigtigt, at på førtidspensionsområdet er der et dilemma for mange mennesker, som i virkeligheden har fået konstateret en arbejdsevne, men, som hr. Frank Aaen også er inde på, ikke kan bruge den. Det, som jeg mener formuleringen som udgangspunkt skal bruges til, er så at finde ud af, at hvis vi i vores system over tid kan klare nogle opgaver med at få trukket nogle grupper ind, så må vi selvfølgelig se på de grupper, for hvem det er mest relevant. Man kunne også anlægge det synspunkt, at de, der har fået tilkendt pension senest, var dem, som man måske i særlig grad skulle tage hensyn til. Men her er det også spørgsmålet om, hvorvidt man kan magte den enorme sagsbehandling, som der jo alene for de nyttilkomne skal være tale om, for vi går ud fra, at kvaliteten i sagsbehandlingen skal hæves væsentligt.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning, og det er nummer tre i rækken.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Desværre synes jeg ikke, der var så meget konkret til de nuværende førtidspensionister, men vi må jo se, når de partier, der går bag lukkede døre, kommer frem med deres forhandlingsresultat, hvad der så er.

Men altså igen: Undskyldningen for ikke at ville gå ind i diskussionen om vores forslag til vedtagelse, er, at det koster masser af penge. Et af de punkter, der koster penge heri, er at sikre medicin, briller og tandpleje til ældre, måske 1 mia. kr., måske lidt mere. Det er ikke noget, der vælter et statsbudget.

Muligheden for, at en kassedame ikke skal betale 1.100 kr. om måneden for at være medlem af en a-kasse og en fagforening, men måske skal nøjes med lidt mindre, koster også lidt penge, men vores forslag til vedtagelse er ikke primært kendetegnet ved, at der udskrives en kæmperegning, og det med at give folk mulighed for at tjene lidt penge ved siden af, koster ikke penge.

Det, som der står her, nemlig at en kontanthjælpsmodtager skal tages med på råd, inden der bliver lavet en aktiveringsplan for vedkommende, koster ikke penge. Det er bare mere at tage folk med ind. Jeg troede, det var Venstres politik at inddrage folk, i stedet for at systemerne bare dikterer folk. Jeg synes, det er for nemt sluppet bare at sige, at det vil man ikke gå ind i.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil da godt tilføje, at formålet med, at vi har stillet den forespørgsel, er, at man skal tage den prioriteringsdiskussion, og det hænger jo sammen med, at vi har konstateret en virkelighed, hvor der er nogle, der ikke har fået glæde af den velstandsstigning, som alle praler af, som ikke har oplevet den tryghed, som ikke føler sig sikre, og vi har udpeget de punkter, hvor vi synes vi kan se at folk er værst stillet. Så er vi kommet med en række, hvor vi siger, at det vil vi gerne prioritere, det skal der gøres noget ved, og i øvrigt haster det. Det er også derfor, vi gør det på den her måde, for ellers kunne vi vente til næste år eller næste år igen. Det haster, fordi de folk faktisk er blevet ramt af noget, som vi ikke tror at samfundet som sådan vil være bekendt.

Så spørger vi: Vil I være med til den prioriteringsdiskussion? Og så får vi nogle vage besvarelser med nå nej, der er noget andet, der